13/12/2016 ಪ್ರಾತಃಮುರುಳಿ ಓಂಶಾಂತಿ ಬಾಪ್‌ದಾದಾ ಮಧುಬನ

"ಮಧುರ ಮಕ್ಕಳೇ – ನಿಮಗೆ ಈಶ್ವರೀಯ ಅಪಾರ ಸುಖ ಸಿಕ್ಕಿದೆ, ಆದ್ದರಿಂದ ನೀವು ಮಾಯಾವೀ ಸುಖಗಳನ್ನು ಲೆಕ್ಕಿಸಬಾರದು, ಅದು ಕಾಗವಿಷ್ಟ ಸಮಾನವಾಗಿದೆ"

ಪ್ರಶ್ನೆ: ತಂದೆಗೆ ಸರ್ವಮಕ್ಕಳಪ್ರತಿ ಒಂದೇ ಆಸೆಯಿದೆ – ಅದು ಯಾವುದು?

ಉತ್ತರ: ನನ್ನ ಎಲ್ಲಾ ಮಕ್ಕಳು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಓದಿ ಸಿಂಹಾಸನಾಧೀಶರಾಗಲಿ ಅಥವಾ ತಂದೆಯ ಹೆಗಲಿನ ಮೇಲೆ ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳಲಿ ಎಂಬ ಆಸೆಯಿದೆ. ಯಾರು ತಮ್ಮ ಆತ್ಮಿಕ ಸುಗಂಧವನ್ನು ಹರಡುತ್ತಾರೆ? ಯಾವುದೇ ದುರ್ಗಂಧವಿಲ್ಲ ಎಂದು ತಂದೆಯು ನೋಡುತ್ತಾರೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಮಕ್ಕಳೂ ಸಹ ಅಂತಹ ಪುರುಷಾರ್ಥದಲ್ಲಿ ತೊಡಗಬೇಕು. ಕರ್ಮೇಂದ್ರಿಯಗಳಿಂದ ಎಂದಿಗೂ ಉಲ್ಟಾ ಕರ್ಮ ಮಾಡಬಾರದು.

ಗೀತೆ: ಪ್ರಪಂಚ ಬದಲಾದರೂ ನಾವು ಬದಲಾಗುವುದಿಲ್ಲ..........

ಓಂಶಾಂತಿ. ಈ ಗೀತೆಯ ತಾತ್ಪರ್ಯವನ್ನು ತಂದೆಯು ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ, ಇದರಲ್ಲಿ ಯಾವುದೇ ಬದಲಾಗುವ ಮಾತೇ ಇಲ್ಲ. ನಾವು ನಿಮ್ಮ ಮಕ್ಕಳಲ್ಲವೆಂದು ಮಕ್ಕಳು ಹೇಳಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ ಆದರೆ ಕೆಲವೊಮ್ಮೆ ಬದಲಾಗಿಬಿಡುತ್ತಾರೆ. ವಾಸ್ತವದಲ್ಲಿ ಮಕ್ಕಳೆಂದೂ ಬದಲಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಮಕ್ಕಳು ಸದಾ ಇದ್ದೇ ಇರುತ್ತಾರೆ ಆದರೆ ಕುಟುಂಬದಿಂದ ಬೇರೆಯಾಗಿಬಿಡುತ್ತಾರೆ. ಈಗ ಇವರಂತೂ ಬೇಹದ್ದಿನ ತಂದೆಯಾಗಿದ್ದಾರೆ, ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ– ನಾನು ಪರಮಧಾಮದಲ್ಲಿದ್ದೆನು, ಹೇಗೆ ನೀವಾತ್ಮಗಳು ಬಂದು ಪಾತ್ರವನ್ನಭಿನಯಿಸುತ್ತೀರಿ, ನೀವು ಹೇಗೆ ಗೃಹಸ್ಥಿಯಾಗುತ್ತೀರೋ ಹಾಗೆಯೇ ನಾನೂ ಬಂದು ಗೃಹಸ್ಥಿಯಾಗಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಇನ್ನು ನೀವು ಸನ್ಮುಖದಲ್ಲಿ ನನ್ನನ್ನು ಮಾತಾಪಿತ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೀರಿ. ನೀವು ಮಾತಾಪಿತ ಎಂದು ಮೊದಲೂ ಸಹ ಕರೆಯುತ್ತಿದ್ದಿರಿ ಆದರೆ ಆ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ನಾನು ಗೃಹಸ್ಥಿಯಾಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಈ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ನಾನು ಬಂದು ಗೃಹಸ್ಥಿಯಾಗಿದ್ದೇನೆ, ಕೇವಲ ಒಬ್ಬರು-ಇಬ್ಬರಿಗೆ ಗೃಹಸ್ಥಿಯಲ್ಲ. ಬಹಳಮಂದಿ ಮಕ್ಕಳು ಬರತೊಡಗುತ್ತಾರೆ. ಬಾಬಾ, ನಾವು ಬದಲಾಗುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ ಆದರೆ ಮಾಯೆಯು ಬದಲಾಯಿಸಿಬಿಡುತ್ತದೆ. ತಂದೆಯು ಸರ್ವಶ್ರೇಷ್ಠನಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಅವರಿಗಿಂತಲೂ ಶ್ರೇಷ್ಠರು ಯಾರೂ ಇರಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಅವರು ಸಾಧಾರಣ ಮನುಷ್ಯತನುವಿನಲ್ಲಿ ಪ್ರವೇಶ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಗೊತ್ತಿದೆ, ಭವಿಷ್ಯ 21 ಜನ್ಮಗಳಿಗಾಗಿ ಪುರುಷಾರ್ಥದನುಸಾರ ಪದವಿ ಸಿಗುತ್ತದೆ. ಬಹಳಮಂದಿ ನಡೆಯುತ್ತಾ-ನಡೆಯುತ್ತಾ ಮತ್ತೆ ಬದಲಾಗಿಬಿಡುತ್ತಾರೆ ಏಕೆಂದರೆ ಇದು ಮಾಯೆಯ ಯುದ್ಧವಾಗಿದೆ. ಮೊದಲು ನೀವು ಮಾಯೆಯ ಮಕ್ಕಳಾಗಿದ್ದಿರಿ, ಈಗ ತಂದೆಯು ದತ್ತು ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಆಕಡೆ ಮಾಯೆಯ ಸುಖವಿದೆ, ಇಲ್ಲಿ ಆ ಸುಖವಿಲ್ಲ ಆದ್ದರಿಂದ ಮಾಯೆಯು ಮುಖವನ್ನು ತನ್ನಕಡೆ ತಿರುಗಿಸುತ್ತದೆ. ಇಲ್ಲಿ ನಿಮಗೆ ಗುಪ್ತಸುಖವಿದೆ. ಭವಿಷ್ಯದಲ್ಲಿ ಅಪಾರಸುಖವನ್ನು ಪಡೆಯುತ್ತೇವೆಂದು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದೀರಿ. ಒಂದುವೇಳೆ ಇಲ್ಲಿನ (ಕಲಿಯುಗದ) ಸುಖದಲ್ಲಿ ಬುದ್ಧಿಯು ಹೋಯಿತೆಂದರೆ ಆ ಸುಖವು ನೆನಪು ಬರುತ್ತಾ ಇರುತ್ತದೆ. ಅಂತ್ಯದಲ್ಲಿಯೂ ಅದೇ ನೆನಪಿಗೆ ಬರುತ್ತಾ ಇರುತ್ತದೆ ಆದ್ದರಿಂದ ಈ ಮಾಯಾವೀ ಸುಖಗಳನ್ನು ಲೆಕ್ಕಿಸಬಾರದು. ಈ ಸುಖವು ಕಾಗವಿಷ್ಟ ಸಮಾನವಾಗಿದೆ ಎಂದು ಹಾಡುತ್ತಾರೆ. ಈಗ ನೀವು ಮಕ್ಕಳು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದೀರಿ. ಸುಖವಂತೂ ನಮಗೆ ಸತ್ಯಯುಗದಲ್ಲಿಯೂ ಸಿಗುತ್ತದೆ, ಆ ಸುಖವನ್ನು ಪ್ರಾಪ್ತಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲು ನಾವು ಮಾತಾಪಿತರ ಮಕ್ಕಳಾಗಿದ್ದೇವೆ. ತಂದೆಯು ಅವಶ್ಯವಾಗಿ ಯಾವುದೋ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಗೃಹಸ್ಥಿಯಾಗಿದ್ದಾರೆ ಆದ್ದರಿಂದ ಅವರನ್ನು ನೀವು ಮಾತಾಪಿತ ಎಂದು ಹೇಳಲಾಗುತ್ತದೆ. ಭಲೆ ಹಾಡುತ್ತಾರೆ ಆದರೆ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲ. ಈಗ ನೀವು ಮಕ್ಕಳು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದೀರಿ– ಬೇಹದ್ದಿನ ತಂದೆಯೂ ಇದ್ದಾರೆ, ತಾಯಿಯೂ ಇದ್ದಾರೆ. ಈ ತಾಯಿಯ ಮೂಲಕ ಅರ್ಥಾತ್ ಪ್ರಜಾಪಿತ ಬ್ರಹ್ಮನ ಮೂಲಕ ದತ್ತು ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಈಗ ಪ್ರಜಾಪಿತ ಮತ್ತು ಶಿವತಂದೆ ಇಬ್ಬರೂ ತಂದೆಯರಾದರು. ತಂದೆಯು ತಾಯಿಯ ಮೂಲಕವೇ ದತ್ತು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರಲ್ಲವೆ. ಈಗ ತ್ವಮೇವ ಮಾತಾಶ್ಚ ಪಿತಾ.... ಎಂದು ಇವರಿಗೆ ಹೇಳುವುದೇ ಅಥವಾ ಬ್ರಹ್ಮಾರವರಿಗೆ ಹೇಳುವುದೇ? ನಾವೆಲ್ಲರೂ ಸಹೋದರರು, ಅವರು ನಮ್ಮ ತಂದೆಯಾಗಿದ್ದಾರೆಂದು ಹಾಡುತ್ತಾರೆ. ಅದರಲ್ಲಿ ತಾಯಿಯ ಪ್ರಶ್ನೆಯೇ ಇಲ್ಲ. ನೀವು ಮಾತಾಪಿತಾ ಎಂದು ಗಾಯನವಿದೆ, ಈಗ ಮಾತಾಪಿತಾ ಹೇಗಾಗುತ್ತಾರೆ ಎಂಬುದು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುವ ಅದ್ಭುತವಾದ ಮಾತುಗಳಾಗಿವೆ. ಮನುಷ್ಯರು ತಬ್ಬಿಬ್ಬಾಗುತ್ತಾರೆ ಏಕೆಂದರೆ ಶರೀರವಂತೂ ಪುರುಷನದಾಗಿದೆಯಲ್ಲವೆ ಆದ್ದರಿಂದ ತಾಯಿಯನ್ನು ದತ್ತು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲಾಯಿತು, ಅವರೇ ಮಗಳು ಸರಸ್ವತಿಯಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಮಗಳ ಮೂಲಕ ದತ್ತು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲಾಗುವುದಿಲ್ಲ ಆದ್ದರಿಂದ ಇವರು ತಾಯಿಯೂ ಆಗಿದ್ದಾರೆ, ತಂದೆಯೂ ಆಗಿದ್ದಾರೆ. ಅವರು ಇವರಲ್ಲಿ ಪ್ರವೇಶ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ ಆದ್ದರಿಂದ ಬ್ರಹ್ಮನಿಗೆ ಇವರು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ– ನೀವು ನನ್ನ ಮಗನೂ ಆಗಿದ್ದೀರಿ, ಪತ್ನಿಯೂ ಆಗಿದ್ದೀರಿ. ಅವಶ್ಯವಾಗಿ ತಂದೆಯು ಇವರ ಮೂಲಕ ದತ್ತು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ ಅಂದಮೇಲೆ ಇವರು ತಾಯಿಯೂ ಆದರು. ಪುನಃ ತಂದೆಯು ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ– ನೀವು ನನ್ನನ್ನು ನೆನಪು ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ, ಬ್ರಹ್ಮನನ್ನು ನೆನಪು ಮಾಡಬಾರದು. ಮನುಷ್ಯರು ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿ ಅನೇಕರು ಲಾಕೆಟ್

ಧರಿಸುತ್ತಾರೆ. ಇವರಂತೂ ತಂದೆಯಾಗಿದ್ದಾರೆ. ತಂದೆಯು ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ- ಮಕ್ಕಳೇ, ನೀವು ತಮ್ಮದೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಮರೆಯಬೇಕಾಗಿದೆ. ದೇಹಸಹಿತ ದೇಹದ ಯಾರೆಲ್ಲಾ ಸಂಬಂಧಿಗಳಿದ್ದಾರೆಯೋ ಎಲ್ಲರನ್ನೂ ಮರೆತು ಪರಮಪಿತ ಪರಮಾತ್ಮನ ಜೊತೆ ಬುದ್ಧಿಯೋಗವನ್ನಿಡಿ. ನೀವು ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಆದೇಶವಿದೆ- ತಂದೆಯಾದ ನನ್ನನ್ನು ನೆನಪು ಮಾಡಿ, ನಾನು ಇವರಲ್ಲಿ ಪ್ರವೇಶ ಮಾಡಿ ನಿಮಗೆ ರಾಜಯೋಗವನ್ನು ಕಲಿಸುತ್ತೇನೆ, ಇದರಲ್ಲಿ ಪ್ರೇರಣೆಯ ಯಾವುದೇ ಮಾತಿಲ್ಲ. ಪ್ರೇರಣೆಯಿಂದ ತಂದೆಯು ಕೆಲಸ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ, ಇದೆಲ್ಲವೂ ಡ್ರಾಮಾನುಸಾರ ಆಗಲೇಬೇಕಾಗಿದೆ. ತಂದೆಯ ನೆನಪಿನಿಂದಲೇ ವಿಕರ್ಮಗಳು ವಿನಾಶವಾಗುತ್ತವೆ. ಬಾಕಿ ಯಾವುದೇ ದೇಹಧಾರಿಗಳನ್ನು ನೆನಪು ಮಾಡುವುದರಿಂದ ಸಮಯವು ವ್ಯರ್ಥವಾಗುತ್ತದೆ. ಅನ್ಯರೊಂದಿಗೆ ಬುದ್ಧಿಯೋಗವನ್ನಿಡುತ್ತೀರೆಂದರೆ ತಂದೆಗೆ ಉಲ್ಲಂಘನೆ ಮಾಡುತ್ತೀರಿ. ತಂದೆಯನ್ನು ನೆನಪು ಮಾಡುವುದರಲ್ಲಿ ಪರಿಶ್ರಮವಿದೆ, ಇದರಲ್ಲಿಯೇ ತಪ್ಪಾಗುತ್ತದೆ. ತಂದೆಯು ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ- ನೀವು ಪ್ರಿಯತಮೆಯರಾಗಿದ್ದೀರಿ, ನಡೆಯುತ್ತಾ-ತಿರುಗಾಡುತ್ತಾ ಪ್ರಿಯತಮನಾದ ನನ್ನನ್ನು ನೆನಪು ಮಾಡುವ ಪುರುಷಾರ್ಥ ಮಾಡಿ. ಗೀತೆಯಲ್ಲಿಯೂ ಭಗವಾನುವಾಚ ಇದೆ- ನನ್ನೊಬ್ಬನನ್ನೇ ನೆನಪು ಮಾಡಿರಿ, ದೇಹಸಹಿತ ದೇಹದ ಎಲ್ಲಾ ಸಂಬಂಧಗಳನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ತಮ್ಮನ್ನು ಆತ್ಮನೆಂದು ತಿಳಿಯಿರಿ. ಇದನ್ನು ಯಾರು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ- ಶಿವತಂದೆಯೋ ಅಥವಾ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನೋ? ಯಾರನ್ನು ನೆನಪು ಮಾಡಬೇಕು? ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನಂತೂ ಸಂಗಮದಲ್ಲಿರಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಹಾ! ಕೃಷ್ಣನ ಆತ್ಮವು ಅವಶ್ಯವಾಗಿ ಇದೆ. ಅವರೂ ಸಹ ಕಲಿತು ಅನ್ಯರಿಗೆ ಕಲಿಸುತ್ತಾರೆ. ಇವರು ಮುಖ್ಯಮೊದಲ ನಂಬರಿನ ರಾಜನಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಇವರಜೊತೆ ಅನ್ಯರೂ ಇದ್ದಾರಲ್ಲವೆ. ರಾಧೆಯೂ ಜೊತೆಯಿದ್ದಾಳೆ ಆದರೆ ಮೊದಲ ರಾಜಕುಮಾರ ಇವರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ರಾಧೆಯು ಇರುವುದು ನಂತರದಲ್ಲಿ, ಮೊದಲು ಇವರ ಹೆಸರಿದೆ. ಇವು ಎಷ್ಟು ಗುಹ್ಯಮಾತುಗಳಾಗಿವೆ ಆದ್ದರಿಂದ ತಂದೆಯು ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ- ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಒಂದೇ ಮಾತನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಿ- ಗೀತೆಯನ್ನು ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನು ಹೇಳಲಿಲ್ಲ, ಕೃಷ್ಣನಿಗೆ ಭಗವಂತನೆಂದು ಹೇಳಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಈ ಮಾತಿನಲ್ಲಿಯೇ ಗೆಲ್ಲಬೇಕಾಗಿದೆ. ಒಬ್ಬ ತಂದೆಯು ಬ್ರಾಹ್ಮಣ, ದೇವತಾ, ಕ್ಷತ್ರಿಯ – ಈ ಮೂರೂ ಧರ್ಮಗಳನ್ನು ಸ್ಥಾಪನೆ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಮೊದಲು ದೇವತಾಧರ್ಮ ನಂತರ ಇಸ್ಲಾಂ, ಬೌದ್ಧ, ಕ್ರಿಶ್ಚಿಯನ್..... ಇನ್ನೂ ಚಿಕ್ಕ ಧರ್ಮಗಳು ಬಹಳಷ್ಟಿವೆ ಆದರೆ ಗೀತೆಯ ಭಗವಂತನ ಮೂಲಕವೇ ಸದ್ಗತಿಯಾಗುತ್ತದೆ. ಸರ್ವರ ಸದ್ಗತಿದಾತ ತಂದೆಯಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಸರ್ವರ ಜಗದ್ಗುರು ಒಬ್ಬರೇ ಸದ್ಗುರುವಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಸದ್ಗುರು ಅರ್ಥಾತ್ ಸದ್ಗತಿ ಮಾಡುವವರು. ಇದನ್ನು ಎಲ್ಲರಿಗೆ ಚೆನ್ನಾಗಿ ತಿಳಿಸಬಹುದು.

ತಂದೆಯಿಂದ ಯಾವ ಮುರುಳಿಯನ್ನು ನುಡಿಸಲಾಗುತ್ತದೆಯೋ ಆ ಮುರುಳಿಯನ್ನು ಓದಲು ಎಲ್ಲಾ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ಹಕ್ಕಿದೆ. ಯಾರಿಗೆ ಮುರುಳಿಯ ಉಮ್ಮಂಗವಿರುವುದೋ ಅವರು ಮೂರು-ನಾಲ್ಕುಬಾರಿ ಮುರುಳಿಯನ್ನು ಅವಶ್ಯವಾಗಿ ಓದುತ್ತಾರೆ. ಮುರುಳಿಯಲ್ಲದೆ ಮತ್ತೇನೂ ತೋಚುವುದೇ ಇಲ್ಲ. ಮುರುಳಿಯನ್ನು ಯಾರಾದರೂ 5-8 ಬಾರಿ ಓದುವುದಾದರೆ ಅವರು ಬ್ರಾಹ್ಮಣಿಗಿಂತಲೂ ಮುಂದೆಹೋಗಬಹುದು. ಎಲ್ಲರೂ ತಮ್ಮ ಉನ್ನತಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ವಾಸ್ತವದಲ್ಲಿ ಬ್ರಾಹ್ಮಣಿಯರು ಬಹಳ ವಿಧೇಯ ಸೇವಕರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಯಾರಿಗಾದರೂ ಒಳ್ಳೆಯ ಆಹಾರ ಪಾನೀಯಗಳ ಕಡೆ ಬುದ್ಧಿಯು ಹೋಯಿತೆಂದರೆ ಶರೀರಬಿಡುವ ಸಮಯದಲ್ಲಿಯೂ ಅದೇ ಬುದ್ಧಿಗೆ ಬರುತ್ತಾ ಇರುವುದು. ಈ ಸಮಯದಲ್ಲಿಯೇ ಸೇವೆಯನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ ಇದ್ದರೆ ಸಮಾಪ್ತಿ. ಸರ್ವೀಸಿನಲ್ಲಿ ಇರುವವರು ಸದಾ ವಿಧೇಯರಾಗಿರುತ್ತಾರೆ. ಹೇಗೆ ಜನಕಮಗುವಿದೆ, ಎಂದೂ ಯಾರಿಂದಲೂ ಕೆಲಸ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲ. ಕೆಲಕೆಲವರಿಗೆ ಈ ಹವ್ಯಾಸವಾಗುತ್ತದೆ ಮತ್ತೆ ಅದರ ಮಾತೇ ಕೇಳಬೇಡಿ. ಬಟ್ಟೆ ಒಗೆಯುವವರು ಸಿಗದಿದ್ದರೆ ಖಾಯಿಲೆ ಬಂದುಬಿಡುತ್ತದೆ. ಎಲ್ಲಿಯೂ ಹೋಗುವುದಿಲ್ಲ, ಇಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚು ಅಧಿಕಾರವೂ ನಡೆಯುವುದಿಲ್ಲ. ಸೇವಕರಾಗಿ ಸೇವೆ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ತಂದೆಯೂ ಸೇವಕನಲ್ಲವೆ. ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ- ನಾನು ಶ್ರೇಷ್ಠಾತಿಶ್ರೇಷ್ಠನು ಎಷ್ಟು ಸಾಧಾರಣ ತನುವಿನಲ್ಲಿ ಬರುತ್ತೇನೆ. ನಾನು ಯಾವುದೇ ಕುದುರೆಗಾಡಿ ಇತ್ಯಾದಿಯನ್ನು ಕೇಳುವುದಿಲ್ಲ. ಇವರೂ ತಂದೆಯಾಗಿದ್ದಾರೆ, ವಾನಪ್ರಸ್ಥದ ನಂತರ ತಂದೆಯ ಸೇವೆ ಮಾಡುವುದು ಮಕ್ಕಳ ಕರ್ತವ್ಯವಾಗಿರುತ್ತದೆ, ಇವರು ಶಿವತಂದೆಯ ರಥವಾಗಿದ್ದಾರೆ ಆದರೂ ಸಹ ತಂದೆಯು ಯಾವುದೇ ಮಕ್ಕಳಿಂದ ಸೇವೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲ. ಮಕ್ಕಳು ತಮ್ಮ ವಿದ್ಯೆಯಲ್ಲಿ ಪೂರ್ಣಗಮನ ಕೊಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಕಾಯಿದೆಯನುಸಾರ ಓದುತ್ತೀರಿ, ಓದಿಸುತ್ತೀರೆಂದರೆ ಸತ್ಯಯುಗದಲ್ಲಿಯೂ ಕಾಯಿದೆಯನುಸಾರ ರಾಜ್ಯ ಮಾಡುತ್ತೀರಿ. ಸತ್ಯಯುಗದಲ್ಲಿ ಕಾಯಿದೆಗೆ ವಿರುದ್ಧವಾಗಿ ಯಾವುದೇ ಮಾತಿರುವುದಿಲ್ಲ, ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಮಾತಿನಲ್ಲಿ ಆಕ್ಯೂರೇಟ್ ಆಗಬೇಕಾಗಿದೆ. ನಾವು ವಿಶ್ವದ ರಾಜಕುಮಾರಿ, ರಾಜಕುಮಾರರಾಗುತ್ತೇವೆಂದರೆ ಆ ಗುಣಗಳನ್ನು ಇಲ್ಲಿಯೇ ಕಲಿಯುತ್ತೇವೆ. ಮಹಾರಾಜಕುಮಾರನೆಂದು ಕೃಷ್ಣನಿಗೆ ಎಷ್ಟೊಂದು ಮಹಿಮೆಯಿದೆ, ತಂದೆಗಿಂತಲೂ ಕೃಷ್ಣನ ಹೆಸರು ಪ್ರಸಿದ್ಧವಾಗಿದೆ. ರಾಧೆ-ಕೃಷ್ಣರ ತಂದೆ-ತಾಯಿ ರಾಧೆ-ಕೃಷ್ಣರಷ್ಟು ಅಂಕಗಳನ್ನು ಪಡೆಯುವುದಿಲ್ಲ. ಶ್ರೇಷ್ಠವಿದ್ಯೆಯನ್ನು ಇವರೇ ಓದುತ್ತಾರೆ, ಎಲ್ಲರಿಗಿಂತ ಹೆಚ್ಚು ಅಂಕಗಳನ್ನು ಕೃಷ್ಣನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ ಆದರೆ ಜನ್ಮವನ್ನು ಮತ್ತೆ ಎಲ್ಲಿಯಾದರೂ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಲೇಬೇಕಾಗುವುದು. ಯಾರಬಳಿ ಜನ್ಮ ಪಡೆದನೋ ಅವರಿಗೆ ಅಷ್ಟು ಮಾನ್ಯತೆಯಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಮೊದಲು ಅವಶ್ಯವಾಗಿ ಅವರ ತಂದೆ-ತಾಯಿಯು ಜನ್ಮತೆಗೆದುಕೊಂಡಿರುತ್ತಾರೆ ಆದರೂ ಸಹ ಅವರಿಗಿಂತಲೂ ಕೃಷ್ಣನ ಹೆಸರೇ ಪ್ರಸಿದ್ಧವಾಗುತ್ತದೆ, ಈ ಮಾತುಗಳು ಬಹಳ

ಗುಪ್ತವಾಗಿವೆ. ಇವು ಚರ್ಚೆ ಮಾಡುವ ಮಾತುಗಳಾಗಿವೆ. ಮೂಲಮಾತಾಗಿದೆ- ತಮ್ಮನ್ನು ಅಶರೀರಿ ಆತ್ಮನೆಂದು ತಿಳಿಯಿರಿ. ನಾವು ಬೇಹದ್ದಿನ ತಂದೆಯ ಸಂತಾನರಾಗಿದ್ದೇವೆ. ನಾವು ಇಲ್ಲಿಯೇ ಸರ್ವಗುಣ ಸಂಪನ್ನರಾಗಬೇಕಾಗಿದೆ. ಇನ್ನೂ ಯಾರೂ ಸಂಪೂರ್ಣರಾಗಿಲ್ಲ, ಎಲ್ಲರೂ ಪುರುಷಾರ್ಥಿಗಳಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಇವರ ಫಲಿತಾಂಶವನ್ನೂ ತಂದೆಯು ನೋಡುತ್ತಾರಲ್ಲವೆ- ಇವರು (ಬ್ರಹ್ಮಾ) ಎಲ್ಲರಿಗಿಂತ ಮುಂದೆಹೋದರು ಆದ್ದರಿಂದ ಫಾಲೋಫಾದರ್ ಎಂದು ಹೇಳಲಾಗುತ್ತದೆ. ಅಂತ್ಯದವರೆಗೆ ಆ ತಂದೆಯನ್ನೇ ಫಾಲೋ ಮಾಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಡ್ರಾಮದಲ್ಲಿ ಏನೆಲ್ಲವೂ ಆಗುತ್ತದೆಯೋ ಅದೇ ಸರಿಯೆಂದು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಿ, ಯಾವುದೇ ಮಾತಿನಲ್ಲಿ ಸಂಶಯ ಬರುವಂತಿಲ್ಲ. ತಾಯಿಸತ್ತರೂ ಜ್ಞಾನದ ಹಲ್ವ ತಿನ್ನಿರಿ... ನೀವು ಮನ್ಮನಾಭವ ಆಗಿರಬೇಕಾಗಿದೆ, ದುಃಖದ ಯಾವುದೇ ಮಾತಿಲ್ಲ. ಡ್ರಾಮಾದಲ್ಲಿ ಏನು ನಿಗಧಿಯಾಗಿರುವುದೋ ಅದು ಆಗುತ್ತಲೇ ಇರುವುದು. ಅನಾದಿ ಮಾಡಿಮಾಡಲ್ಪಟ್ಟಿರುವ ನಾಟಕವಾಗಿದೆ, ಅದರಲ್ಲಿ ಏನಿದೆಯೋ ಅದೇ ಆಗುತ್ತದೆ. ಪುರುಷಾರ್ಥ ಮಾಡಿ ತಮ್ಮ ಜೀವನವನ್ನು ವಜ್ರಸಮಾನ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಮಕ್ಕಳ ಕೆಲಸವಾಗಿದೆ. ಕರ್ಮೇಂದ್ರಿಯಗಳಿಂದ ಯಾವುದೇ ಉಲ್ಟಾಕರ್ಮ ಮಾಡಬಾರದು. ಭಾಗ್ಯದಲ್ಲಿ ಏನಿದ್ದರೆ ಅದಾಗುವುದು ಎಂದಲ್ಲ, ಪುರುಷಾರ್ಥ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ತಂದೆಗೆ ಪೂರ್ಣ ಸಮಾಚಾರವನ್ನು ತಿಳಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ. ಕೆಲವು ಸೇವಾಕೇಂದ್ರಗಳ ವಿಚಾರಗಳು ಸ್ವಲ್ಪವೂ ತಿಳಿಯುವುದೇ ಇಲ್ಲ. ಕೆಲವರಂತೂ ಬ್ರಾಹ್ಮಿಣಿ ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೂ ಗೀತಾಪಾಠಶಾಲೆಯನ್ನು ತೆರೆದು ಸರ್ವೀಸ್ ಮಾಡುತ್ತಾ ಇರುತ್ತಾರೆ. ನಂಬರ್‌ವಾರಂತೂ ಇರುತ್ತಾರಲ್ಲವೆ. ಯಾರು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಸರ್ವೀಸ್ ಮಾಡುವರೋ ಅವರೇ ತಂದೆಯ ಹೃದಯವನ್ನೇರುತ್ತಾರೆ, ಸಿಂಹಾಸನಾಧೀಶರಾಗುತ್ತಾರೆ. ತಂದೆಯಂತೂ ಬಯಸುವುದೇನೆಂದರೆ ಮಕ್ಕಳು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಓದಿ ತಂದೆಯ ಹೆಗಲಮೇಲೆ ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳಲಿ. ಪರೀಕ್ಷೆಯಂತೂ ಒಂದೇ ಆಗಿದೆ ಆದರೆ ಪದವಿಗಳು ಭಿನ್ನ-ಭಿನ್ನವಾಗಿದೆ. ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಹೂವು ತನ್ನ-ತನ್ನದೇ ಆದ ಸುಗಂಧವನ್ನು ಬೀರುತ್ತದೆ. ಕೆಲವರಂತೂ ದುರ್ಗಂಧ ಬೀರುವವರೂ ಇದ್ದಾರೆ. ಕೆಲವು ಮಕ್ಕಳು ಕಮಾಲ್ ಮಾಡುವವರೂ ಇದ್ದಾರಲ್ಲವೆ. ಈ ಪ್ರೇಮ್ ಇದ್ದಾರೆ. ಮನೋಹರ್ ಇದ್ದಾರೆ. ದೀದಿ ಇದ್ದಾರೆ.... ಇವರಿಗೆ ಎಲ್ಲರೂ ಮಹಿಮೆ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಕೆಲವರ ಹೆಸರನ್ನೂ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲ. ತಂದೆಗೆ ಪತಿತರನ್ನು ಪಾವನ ಮಾಡುವುದರಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು ಪರಿಶ್ರಮಪಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಮಂಗನ ಸಮಾನ ಇರುವವರನ್ನು ಮಂದಿರಯೋಗ್ಯರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಸೂರ್ಯವಂಶಿ, ಚಂದ್ರವಂಶಿ ರಾಜಾ-ಪ್ರಜೆ, ಬಡವರು ಸಾಹುಕಾರರು ಎಲ್ಲರೂ ಆಗುತ್ತಾರಲ್ಲವೆ. ಪುರುಷಾರ್ಥ ಮಾಡಿ ಶ್ರೇಷ್ಠಪದವಿಯನ್ನು ಪಡೆಯಬೇಕಾಗಿದೆ, ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಜನ್ಮ-ಜನ್ಮಾಂತರಕ್ಕಾಗಿ ಕನಿಷ್ಠರಾಗುತ್ತೀರಿ ಮತ್ತೆ ಬಹಳ ಪಶ್ಚಾತ್ತಾಪಪಡಬೇಕಾಗುವುದು- ತಂದೆಯಿಂದ ನಾವು ಪೂರ್ಣಆಸ್ತಿಯನ್ನು ಪಡೆಯಲಿಲ್ಲವೆಂದು. ಶಿಕ್ಷಕರು, ಗುರುಗಳೂ ಸಹ ಫಾಲೋ ಮಾಡಿ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಇಲ್ಲಂತೂ ತಂದೆ, ಶಿಕ್ಷಕ, ಸದ್ಗುರು ಒಬ್ಬರೇ ಆಗಿದ್ದಾರೆ. ಪರಮಪಿತ, ಪರಮಶಿಕ್ಷಕ, ಪರಮಸದ್ಗುರುವಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಆ ನಿರಾಕಾರನೇ ಜ್ಞಾನಪೂರ್ಣನಾಗಿದ್ದಾನೆ, ಅವರಿಂದಲೇ ಆಸ್ತಿಯು ಸಿಗುತ್ತದೆ, ಅವರೇ ಸರ್ವರ ಸದ್ಗತಿದಾತನಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಅದಕ್ಕಾಗಿಯೇ ಎಲ್ಲರೂ ಸಾಧನೆ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಸಾಧು ಎಂದರೆ ಸಾಧನೆ ಮಾಡುವವರು. ಅಂದಮೇಲೆ ಅವರು ಅನ್ಯರಿಗೆ ಮುಕ್ತಿಯನ್ನು ಕೊಡಲು ಹೇಗೆ ಸಾಧ್ಯ! ತಿಳಿಸಲು ಬಹಳ ಒಳ್ಳೆಯ ಯುಕ್ತಿ ಬೇಕಾಗಿದೆ. ಪ್ರದರ್ಶನಿಯ ಉದ್ಘಾಟನೆ ಮಾಡುವವರೂ ಸಹ ಸ್ವಲ್ಪ ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿರುವವರಾಗಬೇಕು. ಈ ಪ್ರದರ್ಶನಿಯು ಮನುಷ್ಯರನ್ನು ವಜ್ರಸಮಾನರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುವಂತದ್ದಾಗಿದೆ, ಈ ಪ್ರದರ್ಶನಿಯನ್ನು ಪರಮಪಿತ ಪರಮಾತ್ಮನ ಆದೇಶದಿಂದ ಮಾಡಲಾಗಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳುವಂತಿರಬೇಕು. ಉದ್ಘಾಟನೆಯನ್ನು ಇಂತಹವರಿಂದ ಮಾಡಿಸಬೇಕು, ಅವರು ಅನ್ಯರಿಗೆ ತಿಳಿಸುವಂತಿರಬೇಕು. ಮುಂದೆ ಒಂದುದಿನ ದೊಡ್ಡ-ದೊಡ್ಡವರು ಬಂದು ನಿಮ್ಮಬಳಿ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ, ಸನ್ಯಾಸಿ ಮೊದಲಾದವರು ಬರುತ್ತಾರೆ. ಆ ವಸ್ತ್ರದಲ್ಲಿ ಕುಳಿತು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಈಗ ತಂದೆಯು ಆದೇಶ ನೀಡುತ್ತಾರೆ- ಮನ್ಮನಾಭವ. ತಂದೆಯನ್ನು ನೆನಪು ಮಾಡಿದರೆ ಪಾವನರಾಗುತ್ತೀರಿ. ವಿನಾಶವೂ ಸನ್ಮುಖದಲ್ಲಿ ನಿಂತಿದೆ, ತಂದೆಯು ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ- ನಾನು ಎಷ್ಟುದೊಡ್ಡ ಗೃಹಸ್ಥಿಯಾಗಿದ್ದೇನೆ, ಎಲ್ಲರಿಗಿಂತ ದೊಡ್ಡ ಗೃಹಸ್ಥಧರ್ಮವನ್ನು ನಾನು ಪಾಲನೆ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ, ಡ್ರಾಮಾದಲ್ಲಿ ನನ್ನ ಪಾತ್ರವೇ ಹೀಗಿದೆ. ಮಕ್ಕಳು ಶ್ರೇಷ್ಠಪದವಿಯನ್ನು ಪಡೆಯುವುದರಲ್ಲಿ ಪರಿಶ್ರಮಪಡಬೇಕು. ಪುರುಷಾರ್ಥ ಮಾಡಿ ಮಾತಾಪಿತರ ಸಿಂಹಾಸನಾಧೀಶರಾಗಬೇಕು. ನಾವು ಶಿವತಂದೆಯ ಮಕ್ಕಳಾಗಿದ್ದೇವೆ ಅಂದಮೇಲೆ ನಾವು ತಂದೆಗಿಂತಲೂ ಕಡಿಮೆಯಾಗಬೇಕೆ! ಎಂದು ಆಂತರ್ಯದಲ್ಲಿ ನಶೆಯಿರಬೇಕು. ಒಳ್ಳೆಯದು-

ಮಧುರಾತಿ ಮಧುರ ಅಗಲಿಹೋಗಿ ಮರಳಿಸಿಕ್ಕಿರುವ ಮಕ್ಕಳಪ್ರತಿ ಮಾತಾಪಿತಾ ಬಾಪ್‌ದಾದಾರವರ ನೆನಪು, ಪ್ರೀತಿ ಹಾಗೂ ಸುಪ್ರಭಾತ. ಆತ್ಮಿಕ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಆತ್ಮಿಕ ತಂದೆಯ ನಮಸ್ತೆ.

ಧಾರಣೆಗಾಗಿ ಮುಖ್ಯಸಾರ:-

1. ತಂದೆಯ ಸಮಾನ ಸತ್ಯಸೇವಾಧಾರಿಗಳಾಗಬೇಕಾಗಿದೆ. ಯಾರಿಂದಲೂ ಸೇವೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬಾರದು. ಆಜ್ಞಾಕಾರಿಗಳಾಗಿರಬೇಕಾಗಿದೆ.

೨.ಡ್ರಾಮಾದಲ್ಲಿ ಯಾವುದೆಲ್ಲಾ ದೃಶ್ಯಗಳು ನಡೆಯುತ್ತದೆಯೋ ಅದೇ ಸರಿಯಾಗಿದೆ, ಅದರಲ್ಲಿ ಸಂಶಯ ಬರಬಾರದು. ತಮ್ಮ ಜೀವನವನ್ನು ವಜ್ರಸಮಾನ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವ ಪುರುಷಾರ್ಥ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ.

ವರದಾನ:- ತಂದೆಯ ಸಂಸ್ಕಾರಗಳನ್ನು ತಮ್ಮ ನಿಜಸಂಸ್ಕಾರವನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವಂತಹ ವ್ಯರ್ಥ ಹಾಗೂ ಹಳೆಯ ಸಂಸ್ಕಾರಗಳಿಂದ ಮುಕ್ತ ಭವ

ಯಾವುದೇ ವ್ಯರ್ಥಸಂಕಲ್ಪ ಅಥವ ಹಳೆಯ ಸಂಸ್ಕಾರಗಳು ದೇಹ-ಅಭಿಮಾನದ ಸಂಬಂಧದಿಂದ ಇದೆ, ಆತ್ಮಿಕ ಸ್ವರೂಪದ ಸಂಸ್ಕಾರವು ತಂದೆಯ ಸಮಾನವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಹೇಗೆ ತಂದೆಯು ಸದಾ ವಿಶ್ವಕಲ್ಯಾಣಕಾರಿ, ಪರೋಪಕಾರಿ, ದಯಾಹೃದಯಿ, ವರದಾತಾ... ಆಗಿದ್ದಾರೆ, ಹಾಗೆಯೇ ಸ್ವಯಂನ ಸಂಸ್ಕಾರಗಳು ಸ್ವಾಭಾವಿಕವಾಗಿಬಿಡಲಿ. ಸಂಸ್ಕಾರವಾಗುವುದು ಅರ್ಥಾತ್ ಸಂಕಲ್ಪ, ಮಾತು ಮತ್ತು ಕರ್ಮವು ಸ್ವತಹವಾಗಿ ಅದೇ ಅನುಸಾರವಾಗಿ ನಡೆಯುವುದು. ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಸಂಸ್ಕಾರವು ಒಂದು ಬೀಗದಕೈ ಆಗಿದೆ, ಅದರಿಂದ ಸ್ವತಹವಾಗಿಯೇ ನಡೆಯುತ್ತಿರುತ್ತದೆ. ನಂತರ ಪರಿಶ್ರಮಪಡುವ ಅವಶ್ಯಕತೆಯಿರುವುದಿಲ್ಲ.

ಸ್ಲೋಗನ್:- ಆತ್ಮಿಕಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಸ್ಥಿತರಾಗಿದ್ದು ತಮ್ಮ ರಥ(ಶರೀರ)ದ ಮೂಲಕ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಮಾಡಿಸುವವರೇ ಸತ್ಯಪುರುಷಾರ್ಥಿ ಆಗಿದ್ದಾರೆ.